

วันที่ ๑๔ ก.พ. ๕๖ วันวาเลนไทน์ ผมมีนัดที่ตกลงกันว่าจะถือเป็นนัดถาวร หรือนัดประเพณีคือ ๙.๓๐ น.

นัดวาดฝันของเยาวชนที่ได้รับพระราชทานทุนเยาวชนรางวัลสมเด็จพระเจ้าฟ้ามหิดล และ ๑๓ น.

นัดวาดฝันของประชาคมมหาวิทยาลัยมหิดลในการเสวนาสภามหาวิทยาลัย และสภาคณาจารย์มหาวิทยาลัยมหิดล พบประชาคม เราตกลงกันว่าจะนัดจัดงานนี้ทุกปี

ทั้งสองเวที เป็นทั้งที่วาดฝันและสานฝันเพื่อนำไปสู่การกระทำเพื่อประโยชน์ของเพื่อนมนุษย์ตามรอยพระยุคลบาทสมเด็จพระบรมราชชนกฯ ดังพระราชหัตถ์เลขา “... ถือประโยชน์ของเพื่อนมนุษย์เป็นกิจที่หนึ่ง

โครงการเยาวชนรางวัลสมเด็จพระเจ้าฟ้ามหิดล เป็นโครงการสร้างชุมชนคนมีฝันที่จะอุทิศชีวิตในการทำประโยชน์เพื่อผู้อื่น

ในด้านการแพทย์แต่ละปีมีการคัดเลือกนักศึกษาแพทย์ปีที่ ๕ เพื่อรับพระราชทานทุนไปต่างประเทศ ๑ ปี จำนวน ๕ คน เพื่อไปฝึกทำฝันให้เป็นจริง มีที่ปรึกษาทั้งในต่างประเทศ และในประเทศไทยโดยเราหวังว่าความสัมพันธ์กับที่ปรึกษา (mentor) จะเป็นความสัมพันธ์ตลอดชีวิต และความสัมพันธ์ (ของผู้ได้รับพระราชทานทุน และของmentor) กับมูลนิธิรางวัลสมเด็จพระเจ้าฟ้ามหิดล ก็จะเป็นความสัมพันธ์ตลอดชีวิตเช่นกัน

เป็นความสัมพันธ์ เพื่อร่วมมือกันทำประโยชน์ให้แก่เพื่อนมนุษย์

โครงการเยาวชนรางวัลสมเด็จพระเจ้าฟ้ามหิดล จึงเป็นโครงการจรรโลงใจแห่งความรักเพื่อนมนุษย์ จรรโลงการอุทิศตนเพื่อทำประโยชน์แก่ผู้อื่น

วันที่ ๑๔ ก.พ. ๕๖ ผู้ได้รับพระราชทานทุนรุ่นที่ ๔ จำนวน ๕ คน และ mentor ไทย ๕ ท่าน (มา ๓ ท่าน) มาสานฝันกัน

เพื่อเตรียมตัวเริ่มต้นชีวิตในชุมชนเยาวชนรางวัลสมเด็จพระเจ้าฟ้ามหิดล ทำงานพัฒนาการแพทย์เพื่อประโยชน์ต่อผู้อื่น ตามประเด็นสนใจของตน

ความเป็นชุมชนของเยาวชนรางวัลสมเด็จพระเจ้าฟ้ามหิดล เริ่มชัดเจนขึ้น จอกลงมาขึ้น เมื่อมีการประชุมวิชาการ PMA Youth Program Conference ครั้งที่ ๑ เมื่อวันที่ ๒๘ ม.ค. ๕๖ เป็น side meeting ของ PMAC 2013 ที่ศูนย์ประชุมโรงแรมเซาท์ทาวเวอร์ กรุงเทพมหานคร และประสบความสำเร็จสูงมากต่อการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ เพื่อก่อตัวชุมชนแห่งการทำประโยชน์ต่อเพื่อนมนุษย์ มี mentor ต่างประเทศมาร่วมด้วย การประชุมนี้จะจัดทุกปี และเยาวชนจะเข้ามาร่วมทำงานจัดการประชุม

ตอนบ่ายมีเวที “สภามหาวิทยาลัยและสภาคณาจารย์พบประชาคมมหาวิทยาลัยมหิดล” ที่ทีมงานงานสภาและทีมสภาคณาจารย์ ตั้งชื่อเวทีนี้ว่า “ความมั่นคงในการทำงานกับความก้าวหน้าของมหาวิทยาลัย”

ย

” ซึ่งเป็นเวทีที่ประชาคมมหาวิทยาลัยมหิดลมาร่วมกันวาดฝันไป ๑๐ ปี ข้างหน้าว่า ประชาคมมหาวิทยาลัยมหิดลจะร่วมกันทำประโยชน์ให้แก่บ้านเมือง และแก่เพื่อนมนุษย์ได้อย่างไร อะไรคือสิ่งที่มีความสำคัญลำดับต้น และจะร่วมกันบรรลุเป้าหมายนั้นได้อย่างไร

ชีวิตที่พอเพียง: ๑๗๘๐.วาดฝันในวันแห่งความรัก

เขียนโดย น.ล.ชาญโชติ ชมพูนุท

วันเสาร์ที่ 30 มีนาคม 2013 เวลา 00:00 น. -

โดยที่คนทำงานมีความมั่นคงในงานมีความสุขในการทำงานด้วยกำหนดการประชุมได้
[ที่นี่](#)

เวทีก่อนมาร่วมล้นหลามไม่มีที่นั่งจนจำนวนหนึ่งต้องกลับไป

วิจารณ์ พานิช

๑๔ ก.พ. ๕๖

คัดลอกมาจาก <http://www.gotoknow.org/posts/531599>